

Dovolte mi, abych svým jménem reagoval na otázky týkající se otevřeného dopisu p. Marie Kůrkové. Byl jsem tázán, kdo mi zakázal tento dopis zveřejnit nyní a proč nevyšel, když byl dodán do redakce před uzávěrkou. Nehodlám komentovat problémy, které jsou v obci tak hekticky probírány. Ačkoli mně na Záboří velmi záleží, nejsem Zábořák, a tak mi události týkající se pozemků a stavby hřiště komentovat nepřísluší.

Veřejný dopis od paní Kůrkové dorazil na e-mailovou adresu redakce v neděli 20. 6. 2010 v 19.35. Jelikož uzávěrka tohoto čísla byla 1. 6. 2010 (viz. tiráž na poslední straně minulého Zpravodaje), není naší povinností tento článek zveřejňovat již v červnovém vydání. Stejně tak není pravda, že by mi někdo zakázal tento dopis zveřejnit na internetových stránkách obce dříve než v neděli 4. července. Sám jsem se rozhodl vyvěsit ho až po pouti. Ptáte se proč?

Důvody mám dva:

1. Jelikož se TJ ZD Záboří podílí na přípravě pouťového posezení, tak jako její předseda mám s přípravou této akce mnoho práce.
2. Mám vždy spojenou pouť s obdobím pohody a dobré zábavy. Proto bych nerad, abychom si kazili tuto událost dalším vzájemným osočováním a osobními invektivami. Sám za sebe si přeji, aby se pouťové posezení vydařilo, a všichni Zábořáci si místo nadávek a křiku společně zazpívali.

Michal Gutwirth